

Întâmplarea de a fi

Daniel Vișan-Dimitriu

Străbat dimensiuni prin porți celeste
deschise mie,-ntr-un etern acces,
de ceea ce, nici azi, n-am înțeles
de ce, și cum, și nici chiar ... cine este.

Și trec din viață-n viață, poartă-n poartă,
prin lumi de-o clipă-n care mai trăiesc
atât cât să cunosc și să iubesc
exact cum îmi dictează câte-o soartă.

E totul programat, așa îmi pare,
să schimb ceva nu pot și mă complac
în lumi ce, doar în timp, mai au schimbare.

Iar ... cine-s eu? Sunt doar o întâmplare
ce trece prin portaluri, fără leac,
și fără-a ști ce-i scris în Cartea Mare.